

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ความโลภจะทำลายชาติ

(เดิมที่รัฐบาลเขาจะขายการไฟฟ้าฝ่ายผลิต เขาก็โฆษณาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่นี้พวกสหภาพกฟผ. เขาไปร้องศาลปกครองวันที่ ๑๕ ที่ผ่านมานี้ ศาลปกครองก็สั่งให้ระงับการขายหุ้นไว้ก่อน การ์ตูนเขาเอามาลงตั้งนี้ครับ คนหัวเหลี่ยมๆ เขาก็ถือป้ายความว่า ศาลปกครองสั่งระงับการขายหุ้นกฟผ. คนนี้เขาเลยอุทธรณ์ว่า ตายเราสิมซื้อศาลปกครอง) อย่างนี้จะการ์ตูนมีตลก ไม่งั้นไม่เรียกการ์ตูน มันหากพูดที่โลกเขาไม่พูดกัน อุดหัวเราะไม่ได้นะ อ่านอีกทีนะมันขบขันดี

(ศาลปกครองสั่งระงับขายหุ้นกฟผ. ซึ่งย่อมาจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิต) รัฐบาลจะขายหรือใจ(ขายแล้วละครับ ครม.มีมติให้ขายแล้ว ไปบอกขายทั้งต่างประเทศ ทั้งในประเทศ) ที่ขายนี้ แล้วประเทศอื่นๆ ที่เขาขายผลเป็นยังงัยบ้างละ (ล้มละลายทั้งประเทศอย่างอาร์เจนตินา) แล้วเมืองไทยเราคุณทักษิณมันบัตชบนักหรือ จะเอาไฟฟ้าไปขายอีก ว่าอย่างนี้จะเรา เขาขายเจ๊งกันมาสักเท่าไร เมืองไทยอยากเจ๊งหรือจิงเอาไปขาย (เขานึกได้ว่าเราสิมซื้อศาลปกครอง) คือศาลปกครองเขาสั่งให้ระงับ ก็รู้สึกว่ามันน่าซื้อศาลปกครอง เข้าทำดี มันพูดอย่างโลกไม่พูด ตลกดี

มันเป็นยังงัยรัฐบาลเรา นี้ ทำไมจิงมีแต่เรื่องราวตลอด คือเราฟังโดยธรรมนะ ไม่ใช่ฟังธรรมดา เช่นว่านี่ก็ว่าโดยธรรม มันหากวนไม่เข้าทำ เขาเจ๊งมาเท่าไรๆ ขายที่ว่านี่นะ แล้วยังจะไปขายอีกก็ต้องเจ๊งไปตามเขาอีกซี มันบัตชบนักหรือรัฐบาลเรา นี้ เราอยากถามว่างั้นนะ มันอุทธรณ์ไปหาทำที่คนทั้งประเทศเขาไม่ทำกัน มันหากความฉิบหายใส่ประเทศนี้ ซื้อมาแล้วหรือศาลปกครอง (เขานึกว่าซื้อไว้แล้ว แต่จิงๆ สิมซื้อ ถึงเขามีคำสั่งออกมาระงับการขายหุ้นไว้ก่อน ถ้าซื้อไว้แล้วก็คงผ่านฉลุย)

(พวกคนกรไฟฟ้าก็ได้เห็นเพิ่มเติม ที่แรกเขาขายหุ้นให้พวกนี้หุ้นละ ๑๐ บาท พวกพนักงานการไฟฟ้านี้นะครับ เขารับซื้อแล้ว ตามท้องตลาดราคา ๒๘ บาท หุ้น ๑๐ บาทขายก็ได้กำไร ๑๘ บาท เขาก็ไปกู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์บ้าง ออมสินบ้างเพื่อจะซื้อหวังกำไร พอดีศาลปกครองสั่งระงับ ตามข่าวนะครับขอภัยด้วย เขาบอกนอนไม่ได้เอามือก่ายหน้าผาก (เอาอย่างอื่นก่ายหน้าผาก) เป็นหนี้เขาต้องเอามือก่ายหน้าผาก (ไม่ใช่มือครับ เขาบอกว่าเอาเท้าก่ายหน้าผาก) เอาเท้าก่ายหน้าผากมันถึงถูกมันยังไม่เหมาะ เอาเท้าก่ายหน้าผากว่างั้นถูก มันบัตชบพูดจิงๆ นี่เขาเรียกน้ำหนัก เราไม่ได้พูดหยาบโหลอะไร เอน้ำหนักใส่กันปึงเข้าไป

(เขาเลยมีหนี้สินเพิ่มครับ) ก็เพิ่มละซี หาเรื่องเพิ่มมันก็เพิ่ม สุดท้ายทำอะไรจะไม่มีติดตัวละ ผู้ชายเราทำไมไม่มีติดตัว พิลึกวะ (ตัวเล็กๆ เขายังมีอีกว่า พลาดไปได้ไง รำพึงไม่ได้ซื้อศาลปกครอง พลาดไปได้ไง) มันมีแต่เรื่องตลกทั้งนั้นจึงเรียกการตุ๋น ลืมซื้อศาลปกครอง พิลึก การตุ๋นไม่มีใครถือสา มีแต่หัวเราะลั่นเลย มันขบขันตั้งแต่รูปการตุ๋นแล้ว

ความโลภนี้ละมันจะทำลายชาติไทยของเราไม่ใช่อะไร มีแต่จะเอาๆ ทำเดี่ยว ที่ จะจมไม่คิดกันนะ มีแต่จะเอาๆ ทำเดี่ยวๆ นี่ละต้นหาความอยากความทะเยอทะยาน ไม่มีเบรคห้ามล้อเลย มีแต่คันเร่ง เร่งจนจมลงคลอง อยู่ในคลองมันยังเร่งอีกเร่งเครื่อง จิงว่าเอามาเทียบชัชรรมกับโลกต่างกันอย่างไบบ้าง ชัชรรมทำนรู้จักประมาณ พอติบพอดี ไม่ติดไม่ดินไม่ทุกข้มากนะ

ยกตัวอย่างเช่น กรรรมฐานสายของพระพุทธรเจ้าโดยแท้ณะ กรรรมฐานที่อยู่ในป่า ในเขาเป็นสายของพระพุทธรเจ้าโดยตรง ท่านฟังเพื่อกับอะไรพระกรรรมฐานที่อยู่ในป่า ในเขา มีบริวาร ๘ ประจำ สมบัติของพระคือบริวาร ๘ เท่านั้น ไตรจีวร คือ สบง ๑ จีวร ๑ สังฆาฏิ ๑ บาตร ๑ กล่องเข็มสำหรับเย็บผ้า ๑ แต่ก่อนไม่มีจักร ธมกรกรรรมน้ำ ๑ มีตโกน ๑ ประคดเอว ๑ รวมแล้ว ๘ เท่านั้น นี่ละสมบัติของพระแท้ ท่านอยู่ในป่าใน เขาท่านมีเท่านี้ ท่านไม่หาอะไรยุ่ง แต่เรื่องมุงอรรรมมุงชัชรรม จิตนี้จ้อตลอดเวลา สละสิ่ง อะไรที่จะมาเป็นข้าศึกต่อการก้าวเดินเพื่อมรรคผลนิพพานออกให้หมด ไม่ให้มีข้าศึก เหล่านี้เป็นข้าศึกต่อทางเดินเพื่อมรรคผลนิพพานเท่านั้น ท่านจึงตัดออกๆ

ดูแบบฉบับของพระพุทธรเจ้า เราต้องการความเจริญ มีความผาสุกเย็นใจก็ต้องตัดอะไรออกที่ไม่จำเป็น อย่าฟังเพื่อก่อเหิมหามา หานันมาหามา มีแต่เอาภาระมาแบกทั้งนั้น ขายนันขายนีห้วงจะเอากำไร จะจมมันไม่รู้ละ ติดพิลึกจิงๆ นะอำนาจของกิเลสต้นหานี้ติดมากที่เดี่ยว ก่อกวนโลกให้ยุ่งกันไปหมดทั่วโลก เพราะต่างคนต่างมีความหวังอย่างเดียวกันถึงวิ่งตามกัน หาความยับยั้งตัวไม่มีเลย สำหรับชัชรรมนี้พิจารณาแล้วเอาไปปฏิบัติตาม เราเป็นเพศฆราวาสก็เอาไปปฏิบัติตามสัตตามส่วนของเราที่จะปฏิบัติได้ก็ยั้งจะพอมีความสุขหวนอนได้คนเรา อันนี้มันนอนไม่หลับจะว่าไ

อย่างพระกรรรมฐานนี้แบบฉบับของพระพุทธรเจ้าโดยแท้ พอบวชแล้ว รุกขมูล เสนาสน์ ให้ไปอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ ปัสสุกุลจีวร ถือผ้าบังสุกุล เศษเดนที่ไหนหาเก็บมาปะติดปะต่อ อย่างพระองค์ที่ท่านครองอยู่นี้ เราให้ท่านมาเย็นให้ดู จะไม่มีนะต่อไป นี่ละสมบัติเดิมของพระพุทธรเจ้า จะถูกเหยียบย่ำทำลายไปด้วยความฟุ้งเพื่อก่อเหิมลืมเนื้อ ลืมตัวนี้ทั้งนั้นแหละ ตัวนี้ตัวเป็นภัยมากตัวฟุ้งเพื่อก่อเหิม คือทางฆราวาสก็เป็นทุกข

มาก ทางพระก็เหมือนกัน วัตถุประสงค์แตกต่างกัน อะไรต่ออะไร เรื่องของพระตกแต่งอะไร ตกแต่งหัวใจนั้นซิ

ศีลให้บริสุทธิ์ ตกแต่งศีลให้บริสุทธิ์ สมาธิ ปัญญา วิชา วิมุตติ เอา บำเพ็ญเข้าไปทางความพากเพียร สติเป็นพื้นฐานแห่งความเพียรทั้งหลาย สติขาดไม่ได้ อยู่ที่ไหน มีสติตลอดเวลา ก็เลสไม่เกิดแหละถ้าสติติดแนบแล้ว มีมากขนาดไหนเกิดไม่ได้ สติบังคับหัวมันไว้เลย นี่ละแบบแผนพระพุทธเจ้าทุกอย่าง ท่านวางไว้เป็นแบบเป็นฉบับหมดทุกอย่างพระพุทธเจ้าทำไว้ อย่างที่ว่าบริหาร ๘ นั่นก็แบบฉบับของพุทธศาสนาของพระผู้ตั้งใจบวชเพื่อมรรคผลนิพพาน ท่านมีแบบมีฉบับไว้ให้พอดิบพอดี ท่านไม่หาความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม เหล่านี้มันมีตั้งแต่กาฬกมหารัถย์ที่ติดอยู่กับพระกับเณรเราในวัดในวา มีแต่พวกกาฬกมหารัถย์ซึ่งไม่ใช่ของจริง จะมาทำลายของจริงให้แหลกเหลวไปได้พวกเหล่านี้ นี่ละศาสนาแท้อย่างที่ว่านี่

รุกขมูลเสนาสน์ ปัสสกูลจีวร ถือผ้าบังสุกุล ไม่ติดไม่ตื้น พิณุฑิยาโลบโกชน บิณฑบาตด้วยกำลังปลีแข้งของตน มีเท่าไรมาฉันพอยังอัตภาพให้เป็นไปเพื่อความเพียรโดยถ่ายเดียวเท่านั้น อันที่สี่ก็คือพวกหยูกพวกยา ปุติมุตตเสสขุ ฉันทดองด้วยน้ำมูตรเนา อย่างนั้นละไม่มาก น้ำมูตรเนาก็คือน้ำปัสสาวะดองมาฉันเท่านั้นละ ทุกวันนี้เป็นยังไง ไปที่ไหนประกาศขายยา ตามถนนหนทางตามร้านตามที่ไหนมีแต่ประกาศขายยา แต่ก็โรคเต็มตัวเหมือนกัน ไม่เห็นวิเศษวิโสอะไร ทางภายในมันติดมันตื้น จิตใจก็ติดก็ตื้น จากนั้นก็ตันออกมาทางกิริยาการแสดงออกก็ติดก็ตันไปตาม ๆ กัน

คนติดคนตื้นคือคนจะตายนั่นเอง เห็นไหมคนใช้ติดตื้นเท่าไร มันจวนจะตายมันติดมันตื้น นี่ก็เหมือนกัน พวกเรามันติดตื้นหาความลุ่มความจม ไม่ได้หาความสงบสุขร่วมเย็น ศาสนานี้มันเหยียบไปหมดแล้วเวลานี้ ก็เลสเหยียบไปหมด ไม่มีที่ใครจะมาครองตัวได้ แม้แต่พระเราก็เหมือนกัน ก็เหยียบศาสนาไปแบบเดียวกัน พระเราที่เป็นอย่างที่ว่า บิณฑบาตหรืออยู่ตามรุกขมูลร่วมไม้ในป่าในเขา บิณฑบาตมาด้วยกำลังปลีแข้งของตน ฉันพอยังอัตภาพให้เป็นไป ถือผ้าบังสุกุลเป็นวัตร ไม่ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมกับอะไร สิ่งที่ท่านมาใช้เป็นบริหาร เป็นสิ่งที่โลกทั้งหลายเขาไม่พึงปรารถนา แต่นี่เองที่จะเป็นเครื่องหนุนให้ถึงมรรคผลนิพพาน ความฟุ้งเพื่อหนุนไม่ได้นะ ความมกน้อยที่สุด ความไม่ยุ่งกับอะไร นี่เป็นเครื่องหนุนให้ปฏิบัติด้วยความสะดวกสบาย เป็นอย่างนั้นนะ

หยูกยาก็เหมือนกัน ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว จามพิกวิงหาหมอแล้วไม่ทราบว่าจะไร ไม่เป็นตัวของตัวเองที่จะเยียวยารักษาบ้าง มากังวลตั้งแต่เรื่องเจ็บเรื่องไข้ นิด ๆ หน่อย ๆ ผลประโยชน์ที่จะทำให้เกิดแก่จิตใจไม่มี เสียตรงนี้นะ ทุกวันนี้มีแต่ยาเต็มวัดเต็มวาเต็มตู้เต็มหีบ เยียวยารักษาแต่ภายนอก แต่หัวใจไม่มีใครสนใจที่จะ

เยียวรักษากลาย เสียตรงนั้นะ ศาสนาพุทธสอนให้เยียวรักษาภายในจิตใจ ให้จิตใจ แล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะดีไปตาม ๆ กัน แม้มันจะพังก็ตามจิตใจไม่ได้พังจากศีลจากธรรม จากมรรคผลนิพพานเป็นที่พอใจ นั่น สิ่งเหล่านั้นมันพังทั้งนั้นแหละ อย่าพากันหาดีด หาดีแต่สิ่งที่จะพัง เพราะฉะนั้นคนเราจึงพังไปตลอด ๆ

ชื่อหุ่นนั้นหุ่นนี้ มีแต่สิ่งที่จะพังทั้งนั้น ดิดดิน เงินทองข้าวของเอามาไว้สำหรับใช้ ผลประโยชน์เยียวยาพอยังอรรถภาพความเป็นอยู่ให้เป็นไป แต่มันไม่ได้คิดอย่างนี้ มันจะเอาเหล่านี้ให้เป็นเหมือนกับว่าเทวบุตรเทวดาไปหมด เลิศเลอยิ่งกว่าอะไร ก็คิดดูซิ อย่างไอ้หลังลายนี้ เวลานี้คนกำลังวิ่งตามไอ้หลังลาย มันกำลังจะตายรู้ไหมละ ไอ้หลังลายก็ธนบัตรนั่นแล้วจะเป็นอะไร ท่านมีมาไว้สำหรับความจำเป็นในการแลกเปลี่ยนซื้อขายกันธรรมดา ท่านไม่ได้มีมาไว้ให้คนเป็นบ้าวิ่งตามไอ้หลังลายนะ ไอ้หลังลายก็ประกาศะดาษจะมีอะไร มาสมมุติขึ้นใช้ธรรมดา แต่นี่มันไม่ได้เพียงเท่านั้นมันดิดมันดินเลยไอ้หลังลายไป ไอ้หลังลายเป็นเจ้าของอาณาจักรใหญ่โตละทุกวันนี้ บีบบีสีไฟโลกให้ดิดให้ดินไปทั่วหน้ากันหมด

เศรษฐีก็ไม่พอ ไอ้หลังลายคว่ำเรื่อย ๆ เวลาตายแล้วไม่เห็นไอ้หลังลายไปเผา ก็มีแต่ฟืนแต่ไฟ มีแต่ถ่านมีแต่ไฟฟ้าเผากันเท่านั้น ไอ้หลังลายมันเฉยไม่เห็นมีอะไร เวลา ยังมีชีวิตอยู่ดินกับมันจนจะเป็นจะตาย ได้มาเท่าไรไม่พอได้ไอ้หลังลายนี้ ไม่มีใครพอ ดิดตลอดเวลา นี่ละถึงได้ว่าพวกบ้ากับไอ้หลังลาย เอามาใช้เฉย ๆ ก็รู้อยู่แล้วว่าเอามาใช้เป็นความสะดวกต่อกันเท่านั้น ไม่ได้หมายถึงเอามาใช้จนกระทั่งไอ้หลังลายเผาหัวคน แทนไฟ ครั้นเผากันเขาเอาไฟเผา จะเป็นไฟถ่านไฟฟ้าไฟอะไรก็เรียกว่าไฟ เอามาเผา กัน เขาไม่ได้เอาไอ้หลังลายมาเผา แต่เวลามีชีวิตอยู่ดินกับไอ้หลังลายจะเป็นจะตาย เวลาตายลงแล้วไอ้หลังลายมันก็อยู่นั่นแล้ว ไม่เห็นมีอะไร ก็มีแต่ไฟละไปเผาเท่านั้นเอง แล้วก็ไปดูกัน ไปเยี่ยมชมศพกัน เผาศพกันไปเท่านั้นละดู

บางคนก็ดูด้วยความเพลิดเพลิด ไปหากันนี้คุยกันมีแต่เรื่องกองทุกข์นะ ที่คุยกันในงานศพ วัดใหญ่เท่าไรยิ่งกองทุกข์ใหญ่ มาชุมนุมกันเวลานั้นเป็นเวลาที่มีโอกาสที่ได้มาเยี่ยมชม และถือโอกาสในเวลานั้นแหละระบายทุกข์ต่อกันเสียงลั่นไปหมด ต่างคนก็ต่างมีปาก มีแต่ปากนั้นปากนี้ออกมาจ่ายตลาดกัน ปากกองทุกข์ยุ่งไปหมด นี่ไปเห็นต่อหน้าต่อตานะ ในกรุงเทพก็ดูจะมีหนเดียวมั่ง วัดใหญ่ ๆ ด้วยนะ เขานิมนต์เราไปเทศน์ จะให้ไปเทศน์อะไรในกองส้วมกองถ่าน วังนั้นแหละ เขาขอแล้วขอเล่า บีกบินมาขอยู่ตลอด ลูกศิษย์ในกรุงเทพ เราไม่ออกไปไม่ทราบจะไปหาอะไร ก็เราไม่ได้บวชมา เพื่อหารายได้รายรยหาเงินหาทอง บวชมาเพื่ออรรถเพื่อธรรม นี่นิมนต์เราไปสู่กองฟืน กองไฟกองส้วมกองถ่าน เราไม่ออกไปเราก็บอกตรง ๆ เลย

ขอแล้วขอเล่า สุดท้ายเราก็ไป เพราะมันเคยเห็นแล้วเรื่องเหล่านี้ละ ไปจะไปหาอะไร ไปก็ไปเจออันนี้แหละ ทีนี้เวลาไป มารวมมากน้อยเท่าไรมีแต่คุยเรื่องเดียวกัน ระบายทุกข์ต่อกัน เป็นโอกาสที่จะได้มาระบายทุกข์ต่อกัน พระ กุสลา ธมฺมา พระเทศนาว่าการมันไม่ได้สนใจนะ ไปเฉยๆ นั่นละเรื่องของกิเลสเอาของทุกข้ไประบายกัน กองทุกข์ก็เกิดจากกิเลสนั่นแหละไประบายกัน เสียงอรรถเสียงธรรมที่จะมาระดับดับ กองทุกข์เกิดจากกิเลสนี้ไม่สนใจ

เราจำเป็นเราก็ไป ครั้นเวลาไปพอเริ่มเทศน์ขึ้นมา เสียงคุยกันอีกทีก็ครึกโครม เอาละนะทีนี้ก็จะพาดหัวคน อ้าว จริงๆ มันได้หย่อนใครเมื่อไร ธรรมไม่ได้หย่อนใครนะ เห็นโลกตลอด นี่กองส้วมกองถ่านมันมาระบายกองทุกข์ต่อกันให้ดู ขึ้นธรรมาสน์แล้วเทศน์ไปๆ เสียงก็ลั่นขึ้นมา ทางนี้ก็เปรี้ยวออกเท่านั้นละ พอได้ออกนี้เสียบหมดเลยนะ เห็นไหมละ ใส่เปรี้ยวๆ เอาเหล่านี้ละมาเทศน์ เอาที่ยุ่มย่ามๆ มาเทศน์ เสียบหมดจริงๆ นะ เสียงเราขึ้นเต็มเหนียวๆ เขาคงจะงกกันหมดกรุงเทพนั่นละพวกที่มานะ เขาไม่เคยได้ยินเทศน์ประเภทนี้

เราก็งงเหมือนกัน เราก็ไม่เคยได้เทศน์ให้พวกเปรตฟังอย่างนี้ เราเทศน์ให้แต่มนุษย์ฟัง ก็พอดีกัน เทศน์เพียงกัณฑ์เดียวเท่านั้น เพราะขัดเขาไม่ได้ก็เลยไปให้เขา ไปก็ไปเจออย่างว่า เจออย่างว่าก็ออกละทีนี้ ธรรมะพาดเปรี้ยวๆ เสียบหมดจริงๆ นะ วัดใหญ่ในกรุงเทพ วัดป่าช้า วัดชนเงินชนทองเข้าวัดเข้าวา นั่นละเขาเรียกธนาคารอย่างหนึ่ง แต่ละวัดๆ ที่มีเมรุอยู่นั้น นั่นละธนาคารอยู่ที่นั่น ชนเงินเข้าวัดเข้าวา เข้าพระเข้าเณร พระก็เลยเป็นบ้ำกับเงินกับทองไป มัน กุสลา ธมฺมา วันยังค่ำ ชนเงินเข้าคลังเข้าฟุงของตัววันยังค่ำ ใครก็อยากไปอยู่ชีพวกบ้ำเงิน มันเป็นธรรมเมื่อไร เป็นโลกทั้งนั้น

วัดไหนที่มีเมรุแล้วนั่นละวัดพระเป็นบ้ำที่สุดเลย ไม่ได้เป็นอรรถเป็นธรรมนะ กิเลสเหยียบหัวมันไปหมดนั่นแหละ พอดีวัดอโศการาม ท่านพ่อสีท่านสัง เขาจะมาตั้งเมรุที่วัดอโศการาม ท่านสังเด็ดขาดเลย นั่นเห็นไหม เราไม่ได้ลืมนะคำพูดของท่าน เพราะท่านนิสัยเด็ดเดี่ยวเฉียบขาด พ่อแม่ครูจารย์ได้ชมท่านตลอดมา พ่อแม่ครูจารย์มันของเรานี้ไม่เคยตำหนิท่านพ่อสีนะ พอพูดถึงท่านพ่อสีที่ไร เออ ท่านสีเป็นพระที่เฉียบขาดเด็ดเดี่ยวเคร่งครัดในหลักธรรมหลักวินัย ท่านว่าอย่างนั้น นี่ละท่านชี้ขาดเลย เขามาขอสร้างเมรุ มาสร้างหาอะไร ท่านว่า ป่าช้าของพระ นั่นเห็นไหมละ ป่าช้าของพระมันจะมาตายกองกันอยู่ในเมรุนี้ละ ป่าช้าเผาคนเป็นพระเป็น ใครค้ำท่านได้ไหมละ

ตั้งเมรุขึ้นมา มันจะหัวสุมเข้าไปในนี้ละพระเณรเรา แล้วเงินทองข้าวของเหล่านี้ อติเรกลาภมาเผาหัวมัน มรรคผลนิพพานจะมีที่ไหน อย่ามาตั้งเป็นอันขาด นั่นท่านตัดเราฟังแล้วถึงใจทีเดียว ท่านไม่ให้ตั้ง จึงไม่มีจนกระทั่งทุกวันนี้ เราก็ไปสับสนุนเรื่อย

นะ จำให้ตีคำพูดท่านพ่อลีคำนี้เด็ดขาดมาก เป็นธรรมล้วนๆ ใครตั้งใจปฏิบัติธรรมให้ ยึดอันนี้ไว้ อย่าเอาเมรุมาตั้ง เราบอกกันเลย เราไปหนุนเรือย เพราะเราตั้งใจตั้งแต่เวลา ท่านพูด ท่านพูดอย่างเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดด้วย หาที่ค้านไม่ได้เลย อย่ามาตั้ง ตั้งเมรุนี้ก็ ป่าช้าของพระเผาทั้งในนี้เลย เผาพระนี่เผาทั้งเป็นท่านว่างั้น เมรุนั่นเผาคนตาย เมรุนั่น เป็นต้นเหตุที่จะให้เผาพระทั้งเป็น อย่ามาตั้งนะ ท่านเอาเด็ดขาด จึงไม่มีกระทั่งทุกวันนี้ เรานี้ฟังอย่างถึงใจ ฟังซิฟังคำพูดของท่านคำนี้ นี่ละเป็นธรรมล้วนๆ ฟังเอา

ท่านไม่เห็นแก่เงินแก่ทองข้าวของอะไร พอตั้งเมรุขึ้นมาเรื่องราวมันจะมาที่นั่นหมด ท่านห้ามเด็ดขาด เราก็ไปสนับสนุนเรือย จำให้ตีนะคำพูดท่านพ่อลี ว่างั้นเลย เราเอาเรือย ไป อย่างมีนะ วัดนี้อย่ามาตั้งเมรุนะถ้าไม่ยากให้เป็นป่าช้าเผาพระนะ เราว่างั้น เราไปสนับสนุนเรือยเพราะมันถึงใจ เราไม่ลืมคำพูดของท่านพ่อลี ท่านพูดน่าฟังมาก ที่เดียว

วัดใหญ่ๆ วัดไหนมีอะไร นับแต่เงินแต่ทองกันวันยังค่ำ เราพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยอย่างนี้แหละ มันสนใจในธรรมที่ไหน ไม่ได้สนใจ อยู่ในวัดนั่นแหละ วัดเป็นสถานที่บำเพ็ญธรรม แต่ไม่มีธรรมอยู่ในนั้น มีแต่กิเลสเข้าไปตีแหลกเหลวหมดเลย คำพูดอย่างนี้ก็ไม่มีการพูด เราพูดโดยอรรถโดยธรรม ทำไมพูดไม่ได้ เหล่านั้นเป็นแต่ กิเลส มาชำระกิเลสก็ต้องพูดตำหนักิเลสเพื่อให้ชำระมันละชิ เป็นผู้ทรงอรรถทรงธรรม มุ่งอรรถมุ่งธรรม ก็ส่งเสริมทางธรรมขึ้นมา อย่างที่ท่านพ่อลีท่านพูด นั่นท่านส่งเสริมธรรมนะนั่น ทำลายสิ่งที่จะเป็นข้าศึกของธรรมออกเป็นลำดับ

โอ๊ย เวลานี้โลกกำลังจะเป็นบ้ากันทั้งโลกเลยนะ มีแต่ความโลภ ความทะเยอทะยาน ใครก็อยากตืออยากเด่น ชิงดีชิงเด่น ชิงดีอะไร ชิงบุตรชิงคุณ กิเลสมันเสกขึ้นมาว่า ชิงดีชิงเด่น มันเอาความดีมาจากไหนพอมาชิงกัน ก็มีแต่บุตรคุณเต็มบ้านเต็มเมือง เต็มหัวใจของคนทุกคน มันเอาความดีความดีมาจากไหน ที่เกิดขึ้นจากความทะเยอทะยาน เป็นความดีความดีไม่มี ถ้าความดีดีความดีดีตามธรรมนี้มีวันยังค่ำเลย ก็มีเท่านั้นละพูด วันนี้ไม่ได้พูดมาก วันไหนก็พูดทุกวันๆ จะตายแล้วละ เอาละพอ

วันนี้เทศน์บ้างนิดหน่อยก็ได้อยู่ มีแต่เนื้อๆ ละเทศน์วันนี้ พวกเนื้อๆ ทั้งนั้น หนาวเมื่อเช้าก็ลง ๑๗ บณุกฎิเราลง ๑๗ พอกันกับเมื่อวาน เมื่อวานดูว่า ๑๗ ครั้ง วันนี้ ๑๗ เต็มพอดีเลย ก็หนาวอยู่นะ เมื่อวานเห็นมันหนาว คือตามธรรมดาเรา พอตี ๔ ตี ๕ เราจะลงเดินจงกรมทุกเช้า เราเปลี่ยนอิริยาบถเราไม่เคยขาด แต่เมื่อวานนี้มันเอาหนาวมาอ้าง อู๊ย วันนี้หนาวมาก ไม่ลงเดินจงกรมละ เลยไม่ลงเมื่อวานนี้ เมื่อเช้ามันยิ่งขยับขึ้นอีก โอ๊ยวันนี้ยิ่งหนาวมากกว่าเมื่อวานนี้ เอา มากก็มาก เหยียบหัวมันไปเลย ลงไป

เดินจงกรมเมื่อเช้านี้ ก็อยู่นิ่งไม่เห็นตาย เข้าใจใหม่ ออกจากทางจงกรมแล้วก็มานั่งเท่า
 นั้นเอง ฟาดตั้งแต่ตี ๔ ตี ๕ ไม่เห็นตาย มันหลอกเราอย่างนั้นละ

เราเดินจงกรมตลอดนะ ไปที่ไหนเราไม่เคยละทางจงกรม เช่นอย่างช่วยชาติ ๖
 ปี ๗ ปีนี้ ไปที่ต่างๆ ไปที่ไหนก็ตาม พอลงรถปั๊บเราจะเที่ยวเดินชอกแซกหาทางเดิน
 จงกรมจนได้ ไม่ผิดไม่พลาด อยู่ที่ไหนก็ตามกลางเมือง กลางนา กลางกรุงก็ตาม จะหา
 ที่จนได้สำหรับเรา ไปเที่ยวชอกแซกดู ได้แล้วก็กลับมา พอว่างปั๊บเข้านั้นเลย อย่างนั้น
 ตลอด พอนานเข้าๆ พระทั้งหลายที่ออกมาตามต่างจังหวัด ท่านคงจะเล่าสู่กันฟังก็ได้
 วัดท่านไม่มีทางจงกรม แต่ท่านทำไว้ให้เราเรียบเลย ออกจากนี้เราก็มองหาเที่ยวดูมันมี
 ไหมทางจงกรม หรือมีอวดให้เรานั่งเท่านั้นหรือ ไปไม่มีเลย นั่นเป็นอย่างนั้นนะ คือเขา
 ทราบไว้แล้วว่า เราเดินจงกรมไม่ลดละ ท่านเลยทำทางจงกรมไว้หลายแห่ง เราไปที่ไหน
 ทำทางจงกรมให้ๆ ตลอด แต่ที่อื่นไม่มี ออกจากทางจงกรมไปเที่ยวดูไม่มีนะ เราไม่เคย
 ลดละ อย่างช่วยชาติอยู่ถึง ๖ ปี ๗ ปี ไม่เคยเว้นเลยทางจงกรม สถานที่ใด ไปที่ใดก็
 ตาม มีทางจงกรมสำหรับเดินตลอดเลย เราไม่เคยลดละ เอาละ ต่อไปนี้จะให้พร แล้ว
 เลิกกัน

วันไหนก็เทศน์ทุกวัน พุดทุกวัน เลยจะตายเพราะพุด วันนี้เทศน์เท่านี้ก็พอละ นี้
 ก็ออกทางวิทยุแล้ว เราเทศน์ออกทั่วประเทศไทย วันนี้ก็ดีอยู่มีเทศน์ที่เป็นคติ เฉพาะ
 อย่างยิ่งเมรุไ้อหลังลาย นี่สำคัญมาก สำหรับวัดนี้ไม่ได้ มีเท่าไรออกหมดเลย ในวัดเรานี้
 ถ้าพุดถึงเรื่องราวเรื่องเงินนี้ วัดนี้จะมากที่สุดถ้าธรรมดานะ เพราะเขาถวายมาตั้งแต่เริ่ม
 สร้างวัดจนกระทั่งปานนี้ มันจะได้สักก็หมื่นล้าน ว่าหมื่นล้านไปเลย ออกหมด ออกช่วย
 ชาติบ้านเมืองหมดเลย ไม่มีติดตัวเลย ทำลายเราไม่ได้เข้าใจใหม่ละ มีเท่าไรทำลายเรา
 ไม่ได้ ออกหมดเลย

ความเมตตาทำให้เสียสละได้หมด ไม่มีอะไรติดตัว มีๆๆ ก็มาปิดออกๆ ที่นั่น
 ขาดเขินที่จำเป็น เอนี่ออกไป กำไว้ไม่ได้ เราจึงพุดตรงๆ ว่าไ้อหลังลายมาทำลายเรา
 ไม่ได้ เมตตาธรรมของเราเป็นทหารองครักษ์รักษาเราไว้ ไซ้ใหม่ เมตตาธรรม มี
 เท่าไรๆ ออกหมดเลย ทหารเราเอาออกหมดเลย จ่ายช่วยนั้นช่วยนี้ นั่นละเรามีทหาร
 คือเมตตาธรรมรักษาไว้ ไ้อหลังลายจึงไม่มาเหยียบหัวเราได้ เมตตาธรรมเป็นทหาร
 องครักษ์รักษาเราไว้ มีเท่าไรทางนี้เอาออกหมดเลย

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz